

tienne, Koko maan pääll' mainita, Kuin ett' Jesust nautita.

v. 2.

Mailman lapset viel ei tunne, Tätä autuut ollengan, Ei myös siitä huolikka, Sentääri he myös oudorunee, Kosta iloll kerstataan Siitä, ja myös puhutaan.

v. 3.

Waan mä itse koettanut, Olen kuinga suloinen, Ombi minun Jesuren', Hän on armon' lop' anut, Minun surkian orjuden, Ja mull' lahjoitt' autuden'.

v. 4.

Jääkön kaikki katowaiset, Jääkön ijät seljään taan. Kuin m^o Jesus ombi waan, Muut kaikki omat muuttowaiset, Tokk ei sielull' ilo suo, Eikä totist' lepoo tuo.

v. 5.

Pidä mailma sinun omas, Pidä kudas, kopias, Ilos, menos kopias; Minä Jesuren'ni huomaf', Olen ijät tydytett', Autudella rikastett'.

v. 6.

Jesures mull' rauba lienee, Eähdellinen hauskutus, Loppumatoin wirwetas, Hän myös itse minun tiennee, Tietä tasaiht' johdatta, Kaikki parhar sowitza.

v. 7.

Jos mä wäsyt, Jesus auttaa, Jos mä kiuseureta, Vienen, niin Hän wahwista, Jos mä heikkouden kautta, Vielä jostus horjahan, Niin hän auttaa nousemaan.

v. 8.

v. 8.

Murhes' Hän mun Eohdaturen, Synhii vastaan Hurkaus, Tyhmytt vastaan Wiifaus, Kaikest pahast Lunasturen, Turmiot vastaan Pyhyden, Köyhysesä Hywyden.

v. 9.

Hän on minun Päimenei, Minä hänen lambaansa, Jonga haawain turwasa, Lewon lähtää sydämeni, Ja myös makian laiturmen, Kawinn' ri sielullen.

v. 10.

Kakas Jesus auta minua, Haran fuolemaani ast', Sinus rippumaan lujan, Ettän wihdoin kiitan Sinua, Autulaten seurasa, Taitwällises kunniasa!

16. Jumalan lasten isankaikkisesta autudesta.

Ruotsista Suomeksi kääntty.

Wesitän kuin Ruotsalainengia.

v. 1.

Nyt ylös Sieluni! Rouf' ylös mullast tästä, Nienn' jalkain juureen Jumalan ja karitsan, Ja waikka silmäni, Ei sitä waloo kestä, Niin riemu huudoll' kuiteng' lähde laulamaan, Sill' ilon täyteen, Kuin taitwaas löytään, Karitsan suuriin häibiin olet ostettu, Kaikk' Taitwan kunnia, Suuresta armosta, Se on sun osas, perindös ja tawaras, Siis iloitse ja ajattele autuuttas!

v. 2.

v. 2.

Ets Siinain juurelle, Pelmos ja pimeydes,
Larmitse seisoo ettäs olet kutsuttu Zionin
wuorelle, Salemin ihmies uudes, sen uuden
Testamendin Wälimiehen tygö, Jos mailm'
pauhaa, Täs synnin rauhaa, Niin weisa si-
nä kiitosta Palleluja, Ja waikkas olet tääl,
Maallises majas wiel. Niin saapi sydän kui-
teng' olla kokonans, Siell' mahtaa se oll' yöt
ja päiwät kokonans.

v. 3.

Niin tuihi todella, Mik' kirikkaus ja walo,
Mik' ilon huuto, mikä harppuin helinä! Mik'
Taiwan hekuma! Mik' woiton weisu jalo!
Sä wiela kerran kulla saat siel ylhällä, Is-
tuimen edes, Kus' almut kädes, Kaikk' pyhät
kruunuinensa maahan langewat, Siel weisaa
Oherubin, Siel laulaa Seraphim, Kans wa-
littuiden joukko tykö Karitsan, Jotk pais-
tawat kuin kirikat tähdet Taiwahaan.

v. 4.

Karitsan edesä, walkeisa waatteihisa, Is-
tuwat neljäkolmattakymmend wanhinda, Wiel
neljä eläindä, Kuin ijät Pyhä weisaa, Ja
Engelitten joukko epälukiista, Se suuri lu-
ku, Se kirkas puku, Ne kuningat ja Papit
weljet Karitsan, Joill' walmist' Jumala,
Niin suurta autuutta, Ettet astunut lenen-
gän ol' sydämeen, Siel Morsian Ujald'
saapi pugun Jublaisen.

v. 5.

Wiel palmut käsikä, Tubansin tubansita,
Kiitosta weisa Jumalall' Ja karitsall', He
Tai-

Taiwan ääriä, Ja uutta Kaupungita, Tyht-
tävät woiton weisun äänell kajawall, Sen
joukon kanka, Saan aikansa, Myös minä
ilost raituri tulla wiel, Zionin wuorelda,
Siel joka taholda, Saan kuulla sula ilon
huudon kajauit, Ja nähdä Herran suurta
waloo, kirikkautt'.

v. 6.

Ah! koska kerran saan, Mä herät, kuwans
jälken, Ja silmilläni katsellapi Jumalan! Ei
enä sieluan, Sitt' waiwa jano, nälkä, Mik'
kunnia ett' oll' walmis emänd' Karitsan!
Saan kruununi, Myös pukuni, Se puh-
das silkki pyhäjen wanburstaus, Kaikk' synnin
pesen sen, Kuin nyt lyp' murheseen, Siä wai-
hetella pyhyteen ja kuani an, Ja kiitost wei-
sat Jumalalle ainian.

v. 7.

Jos se kuin puolitain, Ja himmidill' sil-
mill' wiela, Tääl nähden niinkuin speillis,
tuotta ilon tain, Jos ääni Taiwahan, Tääl
kormis kajastelee, Kuing silloin, koska kas-
woist kaswain katsattellaan? Kost ajattelen,
Mäit muistuttelen, Niin maistan mä ja näen
Herran suloisutt'; Mutt koska muistanen,
Kuing sielä eletään, Kuing' langewat kaikk'
pyhät eteen istaimen, Niin tääl' myös tah-
don nöyrytellä enämmän.

v. 8.

Se uusi weisu siell', Niin Herran kunnias
soinee, Mutt wanhar eikä lopull' joudu ikä-
nän Sen tahdon oppi tääl', Niin paljo kuin
mä woinen, Ja uskon halus' katsella mun
Se.

Jesuxen, Kuin synnitettin, Ja kuoletettin,
Ja werelläs meit' Jumalalle lunsti, On
mahdollinen Hän, Nyt saaman kiitoren, Ja
wiisauden, woiman, rikkaun, kunnian, Ja
Amen, Taiwas, maa ja meri sanokaan!

17. Karitsan Häihin matkusturesta.

W. 8. Te Suomen saaren asuwaiset 2c.

v. 1.

Karitsan häitten vierahat, Taiwaseen ha-
lam meitä wetää, Matkall itsen' walmista-
kaat, Iloiten kulkekaam ain elon tietä.

v. 2. Nyt yhdes joukos lähtekääm, Taiw. 2c.
Jääsiin häihin pyrkimään, Iloiten 2c.

v. 3. O! ettei kengään meist' jäis pois,
Taiw. 2c.
Ja uppois turmelluxen sois', Iloiten 2c.

v. 4. Nyt maailma sinun jätämme, Taiw. 2c.
Ja turhan ilos hylsämme, Iloiten 2c.

v. 5. Hywäst te majat kedarin, Taiw. 2c.
Teis oli elom ikäwin, Iloiten 2c.

v. 6. Jää pois kail' oma kannistus, Taiw. 2c.
Meill' Jesuxen puku uus, Iloiten 2c.

v. 7. Täs Mikän' omas pugusa, Taiw. 2c.
Me terwe tullet olemma, Iloiten 2c.

v. 8. Jää meit tunde lapsirens, Taiw. 2c.
Koff' näle Poikans waattet meis', Iloiten 2c.

v. 9. Jääkät omat murhemme, Taiw. 2c.
Emme teit matkall tarwitse, Iloiten 2c.

v. 10.

v. 10. Peis oma tahto, järki myös, Taiw. 2c.
Et kelpa te täs armon thös, Iloiten 2c.

v. 11. Jää wanha Adam kotias, Taiw. 2c.
Ei sull ol' maja Taiwahas, Iloiten 2c.

v. 12. Ei palveluxes kelpa meill', Taiw. 2c.
Sitt kuin me lähim Taiwan teill', Iloiten 2c.

v. 13. Usko, toivo ja kärsimys, Taiw. 2c.
Nyt tulkat meille kumpanix, Iloiten 2c.

v. 14. Tule nyt Pyhä Hengi! meill',
Taiw. 2c.
Johdattajari täällä tiell', Iloiten 2c.

v. 15. Kirkasta Jesust sieluisam, Taiw. 2c.
Et hänes pysyisimme ain, Iloiten 2c.

v. 16. Sytyt lamppum' palawar, Taiw. 2c.
Ja armos walos loistawar, Iloiten 2c.

v. 17. Pidä hää-waatteem puhtaana,
Taiw. 2c.
Jesuxen weren wirroisa, Iloiten 2c.

v. 18. Ann seuraam' ain johdatustas, I. 2c.
Ja kuulem aina oppias, Iloiten 2c.

v. 19. Sull, armon Hengi! uskomme,
Taiw. 2c.
Kaikk meidän tarpem, asiamme, Iloiten 2c.

v. 20. Tulkat te murhelliset kans', Taiw. 2c.
Jesux teit otta olallans, Iloiten 2c.

v. 21. Kaikk Jesuxellem weisatkaam, I. 2c.
Ja autudestam iloitkam, Iloiten 2c.

v. 22. Tiell' Mjästämme juttelem, Taiw. 2c.
Ja hänen wertan kunnioitsem, Iloiten 2c.

v. 23.

- v. 23. Waikk' joskus pilwinen on sää,
Taim. 2c.
Kyll' Taimas jällens' selkiä, Sioiten 2c.
- v. 24. Golgarhas lewoll' lassemme, Taim. 2c.
Ja kaikki kuormam' purkamme, Sioiten 2c.
- v. 25. Siit' Thaboriin myös kuljetan, S. 2c.
Jesuxen kans' kirkastumaan, Sioiten 2c.
- v. 26. Myös ristiämme ottakam, Taim. 2c.
Ja kärsiwäisest' landakam, Sioiten 2c.
- v. 27. Wartia, kuing' kuluu meidän yöm,
Taim. 2c.
Kost' loppuu kerran waiwam, työm? Sioiten 2c.
- v. 28. Me uskos' meitäm' warustam', S. 2c.
Min' kruunun edest' sotimaan, Sioiten 2c.
- v. 29. Kost' kerran Häihin pääsemme,
Taim. 2c.
Ei loppu koskaan weisumme, Sioiten 2c.
- v. 30. Jo Ylkä näkyy tulewan, Sioiten
käykääm' Händä vastaan, Ja lampumme
walmistakam, Halleluja D terwe tulemast!

18. Halullisten Sieluin iloinen ke-
hoitus uskolliseen kilwoitukseen
loppun asti.

v. 1.
Nyt! nyt kokoon tulkoon, Ne, kuin ovat
ollet ulkon Herran äändä kuulkon, Sielun
elämär; Eritkään teidän haaroist, Pojes sur-
kioist

kioist Sielun waaroist, Wanhan kedon ra-
joist, Armos' autuder, Kostat riendamähään,
Eton tiell', Armo armoost kerjämähän, Si-
tä autuut' etsimähän, Kuin meill' suodaan
wiel: Wiel nyt päivä koittaa, Juuri kirk-
kahast, Herra sotii ja myös woittaa, Voi-
tetuita kokoon soittaa, Sangen kuuluisast.

v. 2.

Hywäst' wanhat weljet, Wanhat poluut,
wanhat jäljet, Käändäkämme seljät, Nyt
waan päin, Hywäst' yhtä haawaa, Wanhan
Udamingin wara, Mailman sian-rawa, Sää
nyt näin. Armon herkkui paljon, Lahjari,
Jesuxesa omi tarjon, Niill' kuin Hänen sii-
peins' warjoon, Uskos' riendääpi; Ikäwä
meill' aiwan, Wanhat näkywät, Koska hy-
wän saad' taidam, Huonon todell' hyljät' mah-
dam, Juuri wiipymät.

v. 3.

Pois, pois wanha elo, Hullu tyhmä mail-
man meno, Se on juuri kebno, Sielulle, Se
on huono rauha, Kusa duomio tunnos' pau-
haa, Kaubia kuollon kauba, Rundelea. Je-
suxesa lienne' Lepo heill', Jotka kuormans
Hänell' wiene Hänen ikens' landaa tienne,
Ukkeldensa tiell', Ei heild' mitään puutu,
Sielun hauskander, Kuin ei he waan Hä-
neen suutu, Niin Heill' parhax kaikki muut-
tuu, Siät autuder.

v. 4.

Terwe pyhäin suku, Toll' on Mian kir-
kas puku, Ne myös siihen lukuun, Niennäm-
me, Kutuas on kansa, Toll' on Jesus ko-
tonan.

Konansa, Heidän seuransa, Pauska lie, Tat-
wan Tsän-maabin, Toiwosa, Yhdes halus
kuljetaban, Wibolliset työhdään maahan, Kuin
meit abdistaa, Jos myös tie on kaita, Mur-
hes' täällä, Ei se kuiteng' mitään haitta,
Sillä Jeesus hywät laittaa, Kaikki kerran siellä!
v. 5.

Nyt siis Jeesustamme, Uskon halus' seurat,
Lamme, Armo-kiistalamme, Juostam' täällä,
Dän kuin hyw'in työn on alkan, Wabwista
myös meidän jalkam, Että armo palkan,
Saamme siellä, Kuin waan täällä tielläm,
Ustosa, Toimellisest kilwoittelem, Joka päi-
wä armost eläm, Kuin meit wabwista, Jää-
kään katowaiset, Seljän taan; Estikämme
tulewaiset, Usunsiat ihanaiset, Kuin siellä
yhällä saamm'.

v. 6.

Jo nyt koldastansa, Ylkä ombi tulosan-
sa, Kunnian kruunun kanka, Morsiamell,
Jälkeen tämän ajan waiwan, Uuden maan
ja uuden Taiwaan, Armost luopi aiwan, Sie-
luisell, Nyt siis kulkeisanne, Joutukat, Py-
shwäiset uskossanne, Woittowaiset sodassanne,
Wahwan' seisokaat: Eton kaidall tiellä, Us-
kos weisatkaat, Sit' kuin kerran saatte vielä,
Walituiden kuoreis' siellä, Soitta lakkamat'.

v. 7.

Terwe päivä suuri, Ilost rauhee sydän
juuri, Kost' sisällä Taiwan murein, Pääsem-
me Siellä matkall olleet, Jeesurella täällä
kuollet, Yhteen kokon-tullet, Koltamme,
Utta wirttä vielä, Jiat weisataan, Joka
ombi

ombi aljett' tiellä, Mutta täydellisest siellä,
Jos lauletaan, Wäsymys ei waiwaa, Py-
hain seurasa, Ei myös tunnon mato kaima,
Kusa riemu ombi Taiwaan, Ulat woimasa.
v. 8.

Jeesus! johdat' vielä, Ne myös hajall ol-
leet tiellä, Ettei ylösniellä kuolloida, Tiellä
tulleet auta, Sinun Henges woiman kautta
Pysywäiser saata, Armosa, Näin' armon
päiwin', Monda wierasta, Walmist Jesu Tai-
waan häihin, Ettei katowaisiin näihin, Ku-
kaan seisahda! Kiitos Jeesurellem, olkon ala-
ti, Kuin meitä armost osti jälken, Kiitos,
kunnia aina Hällen, Nyt ja ijäti!

19. Jumalan salatusta johdaturesta.

W. F. Hvad är det åt att jag se.

Eli: Jäsfångligheten är allt hvad världen stänker se.

v. 1.

Salattu Jumal joka walkeudes, Min asut
johon yrilän ei tule, Kuin' suuri pimeyden
ollene? Kost' peittät lastmos, walos meildä
warjoot, Ja waikkas tundemistas monell tar-
joot, Miins salattu.

v. 2.

Salattu neuwo josa lapsiansa, Jumala
johdattaapi armollansa, Jankaitkises mi-
faudes suur; Se neuwo jonga jälken Poi-
kans annoi, Ja Jumaluden helmast awun
kannoit, Salattu juur.

v. 3.

v. 3.

Salattu turwa josa Sielu raukka, Salais-
fest wiisaudest niinkuin kauka, Saa kuulla
murheisansa postin tain, Sun salaisetkin syn-
dis ander andaa Nyt Jesus, ja sull armon
eloo kandaa, Salattu ain.

v. 4.

Salattu uuden syndymisen tiellä, On sie-
lun elo joka armost elää, Salattu sisällinen
Christitty, Ja luondo uuden ihmisen lie-
nee, Jumalan lastea joist' ei mailm' tienne,
Se salattu.

v. 5.

Salattu kallio jong' pääll raketahan, Se
ijäisesti pysyväinen waha, Se ankuri jost'
Sielu pitä kiin, Se walkeus kuin luonnon
walon woittaa, Se perindö kuin armon lap-
sill koittaa, Salattu niin.

v. 6.

Salattu woima uskoll' ilman näköö, Ja
rakkauk' kuin kuormaa päällens säkee, Ru-
kourell, kuin awun ylhäld tuo, Kärsiwäisyöll,
kuin kaikki ylitswoittaa, Ja Toiwoll', jolle
elo kuollof koittaa, Salattu on.

v. 7.

Salattu tie joisa ei tyhmä ery, On kui-
teng' wiisall oppimatoim lary, Täs onduwa
kuin peura hyppelee, Täs Sielu kulkee, tu-
lee hywin aikoin, Täs Sielu löy, ei tunne
usein paikan, Salattu tie.

v. 8.

Salattu konsti kuin ei järki tainne, Eik'
wiisauus mailman oppii woine, Eik' paljaan
Sanan

Sanan tietoon, suljettu, Kuin ei tee hullur,
waikk' niin mailm sanoo, Kuin kaikki tie-
tää, oppii, kuiteng' janoo, Se salattu.

v. 9.

Salattu tawara kuin sydänd' täyttää, Jost'
fitten uusi wanhoi edes näyttää, Josa sen
warjo hywän edestä, Jost' mailma niin roh-
kiast näke unda, On Kristus its ja Taiwan
waldakunda Salattu se.

v. 10.

Salattu kaunistus, ei ulkonaisis', Mail-
man koreuris' katowaisis', Waan salaisesa
ihmisesä siin, Kuin ylönkatsen, pilkan oll ja
wainon, On kuiteng' Herran edes ihanainen,
Salattu niin.

v. 11.

Salattu warjellus, joll omiansa, Jumala
suojeleupi lapsiansa, Et wihollisen neuwot
hukkaan lie, Kost wahingo heill tehdärensä
luulee, Niin hywäri se kuiteng' kaikki tulee,
Salattu se.

v. 12.

Salattu aika, koskas tulet Herran, Et
saisin katsell' Jesuren mun Herran, Ja olla
siell' kus' walitut on kaikk', Jos tänäpäin,
en tiedä minä sitä, Mun Ylkää vastaan me-
nemähän pitä, Salattu aik.

20. Armos etsiwäisen Sielun Toiwo.

Wiis. kuin: Noh sōra last 20.

v. 1.

Kost nosuee kointähtinen, Mull' löyhäll ker-
jäjäll?

jääll? Koff loppuu olo yöllinen, Kus kaitt'
on hämäräll? Mä alat nostan silmän' tääll'
Täiwäseen halusan, Ja waikk' ei auring'
paista wiel, Niin tiedän paistawan.

v. 2.

Koff Herran wuof se suloinen, Tlolla
joutunee? Koff köyhä sielu ytimen, Ja wi-
nan maistanee? Mä ison täällä murhen tiell',
Ja huokaan puutoress, Ja waikk' se aik' ei
tullut wiel, Niin tulee totisest'.

v. 3.

Koff' uskof' saanen syleillä, Mun Sielun'
Ystävän, Kuin meni kuollon sisällä, Mun
tähten syndisen? Mä weripukun muistan
täällä, Kuin kannoi Sulhaisin, Ja waikk'
ei Hän ol' tullut wiel, Niin tulee kuitengin.

v. 4.

Koff' wiheyder armosta, Mull walons wa-
laisnee, Sydämen syngiäs huoneesa. Ja usko
kastwanee? Jos näkisin sen autuun, Jos
pian saisin kiin', Mutt waikk' ei wiel ol'
tapahtun', Tott tapahtuu se niin.

v. 5.

Ah! suloisin Wapahajan, Mä etees lan-
gennen, Mä halaan haawas katsomaan, Mun
Sielun leworen, Et nähdä awoin helmahas,
Se jo mun kewittä, Mutt ett' siel' löyhtää
haminad, Se kuiteng enämb' lie.

v. 6.

Mun Sielun nyt niin lähes lie, Ett' ar-
moon ruweta, Ett' palamahan wirjeta, Rak-
kaun's tulesta, Nyt lähes Täiwän walwakund',
Yr' sana puuttuu waan, Sun suustas, Jesu
autuun', Niin woitan asian. v. 7.

v. 7.

Mä rukoulen siis, Jesu! suld', Kaikesta
Sielusta, Ah! läbet' Lohduttajas mull' Ar-
monsa woiteella, Ann' hänen weres kirkastaa,
Mun Sielufani noin, Ja Sydämeni priis-
kottaa, Niin wiessin hywin woin.

v. 8.

Mä tiedän ett' jos kerran saan, Sun we-
res woiman tut', En enää pääse raikkamaan,
Niin kallit' autuutt', Mä tiedän jos isowai-
ser, Ja tyhjät tulen waan, Niin armos tu-
len ravinneer, Sen armon Suld' myös saan.

v. 9.

Sill' wätill minun Jesuren, Edefäs mate-
len, Nyt wiheijäisen syndisen, Armoa ru-
koisen, En poijesmen', ennen kuin saan, Sun
kalleis haawoisa, Mun ilon lewon autuan,
Ja, Amen, uskosa!

21. Maailman turhuudesta ja ylönkatseesta.

v. 1.

Oh ilma ja lamala, Mä sinun jätän
monen ja des kansa, Waikk' wiettelet, Ja
häwäiset k' itengin pösyyn Jesureja aina,
Sill' sinä le juuri Yr' pahuun pesä suuri,
Kuin elon ahwar jaatat, Jää hywäst waan,
Mä sinun taar' Nyt jättänen, Ja hylkänen,
Sill' toiwon Isän-maata.

Hengelliset laulut.

D

v. 2.

v. 2.

O! turmellus, Töll asumus, Viel ombi
täsä surkias kuollon rinnas, Mä voitän sun,
Waikk tahdot mun keatumaan himoin, kius-
saurin kimmas, Mulla Jesuren on mahwa,
Ja pysyväinen rauha, Sobonga turwan alat,
Mä iloll waan, Nyt weisat' saan, Ja usko-
sa täällä kerstata, Jesuren voiton sodat.

v. 3.

Immanuel! Kuin lunastell', Mun tahdoit
werisellä kuollon tuskall, Ann' weresäs, Ja
kylljesäs, Mun sielun pysy oikiall lepo-pai-
kall, Tee minun kerjäläisex, Suur ristis juu-
res nöyräs, Ja armos perään hartaax, Ann
waiwoisäs, Ja haawoissäs, Mun ilolla Ann
nautita, Puhdistust' Sielun rauhar.

v. 4.

Kuing' iloinen, On sydämen, Kost' läsnä
minull Jesu pysyt alat! Mulla wiewotus, Ja
huojennus, On kessell murhen kiusaurin wai-
wat, Kost' uskoa waan woinen, Ja kuorman
Sinull suonen, Niin matkan hywin joutuun,
O! Jesuinen, O! tykönän, Waan loppuun
ast', Niin huokiast, Mun asian hywät muutta!

v. 5.

O! Isän-maa, Sä ihana! Mun sydämeni
sinun perääs palaa, Kost' pääsen pois, Näist'
murhen soist, Sun lamenteas kotsomahan
alat, Näist' majois huono olla Mulla on, ett'
tahdon kuolla, Ja täällä tulla kottian: O!
Sulhaisen Mun sydämen, Ja odottaa, Ja
toiwottaa, Ett' pääsen Isän-maahan.

22. Jes

22. Jesus uskowaisen Sielun paras Osa.

W. K. Koko mailm' iloit' mahta re.

v. 1.

Herra Jesu! kuin Sä olet, Minun osan
ainoan, Kuin Sä sydämesän elät, Kuin Sä
asut sielusan, Niin mulla ombi Taimas täällä,
Kuljetesan waiwan säällä.

v. 2.

Waikka vielä ruumin' waiwuis, Kestell'
kuollon wirtoja, Ja kaikk' jäseneni taipuis,
Ulla kiwun waiwoja, Waikka halkeis' sydä-
men: Sinus' on mun Elämän.

v. 3.

Sinuun tytyy sydämeni, Sinus' lewon löy-
tänen, Sinä köyhällä Sielulleni, Olet hywys
ijäinen, Kaikki kuin mä halajan, Sinus',
Jesureni! saan.

v. 4.

Mailm' en mä sinuu tottel, Kuin mulla
Jesus ombi waan, Engä katowaisist ottel,
Kost' mä pysyväistä saan, Maa mulla tuli
halwari, Kuin sain Taimaan osari.

v. 5.

Jääköön, mailm' korkeudes, Jääköön rie-
tas pelumas, Ilos, iestas prameudes, Kul-
das ja mäs t'waras: Jesurena nautitsen,
Osan ystävälläisen.

v. 6.

Jesu Sinä uskalluren, Kaikes hädäs apu-
nan', Murheis' makkia wiewoturen', Uhdistu-
res' Turwanan, Surun loaros' Itoni, It-
se kuollos' Eloni.

v. 7.

v. 7.

Jesu! Sinä Osan' elos, Ja myös Osan'
kuollosta, Mut' ett' odottaisin tulos, Eläisin
niin uskosta, Että saisin nautita, Sua Osan'
Taitwaasa.

23. Uskottajien iloista waelluksesta armon tiellä.

W. k. Siit on meill' iloinen aika 20.

v. 1.

Ah! herättät Sieluiset! herättät jo, Jesu-
rellem' kunnia tuoman, Siit autudest iloittam
Kuin Hän meill' suo, Hän saatti meit rak-
kauks' huomaa, Nyt ilolla weisam, fill
woitto on meill', Hän ojensi jalkamme elämän
tiell', Ja siirsi pois kuoleman rajoist, Ett'
waellam riemukses wapaudes, Ja iloittam ar-
monsa suloisudes, Kans' asumme turwaisis
majois.

v. 2.

Waiik' mailma duomiollans häwäisee meit',
Ja wainopi totuden tähden, Me kuitengin
waellamm' Jesuren tiet', Ja seuraamm' Händ'
kaikein nähden, Jos pilkka täällä jostus meit
rasittaa wiel', Niin kunnian kruunu myös
iloittaa siell', Jong Jeesus uskottill' anda,
Siis ristiam kannamme kärsiwäst' tsäll', Niin
kauwan kuin kullamme kynnelden saäll', Siis
Kuin Hän meit' lepohons' kanda.

v. 3.

Meill' Jesures' tytywä sydän nyt lie, Siin
nautitsam lewollist' miellä kuin Paimen Hän

meidän it' laitumell' wie, Eik' lambaidans
mitäkän tiellä, Täällä sielun' juur' armosta
juowutetan, Ja manansa makeull' wirtote-
tan, Kans' täytetään hekumas' Taitwaan, Et
eläwäs' autuden toiwosa näin, Nyt iloiten
kieruhtaa kotia päin; Kans' unhohtaa mur-
hen ja waiwan.

v. 4.

Me Jesuren ristist' nyt kerstamme waan,
Siin' elom ja autudem sienee, Ett' sielumme
wetesä armon on saan', Se sydämen lehoittaa
tienne, Et ylitse kaikein Händ' rakastamaan,
Ja tahtoans' ilolla noudattamaan, Kans' wa-
eldaan käskynsä tiellä, Se sielumme wirit-
tää kiitorehen, Se sydämmen toiwutta kuu-
liaisuteen, Et käskynsä lewiät on meillä.

v. 5.

Nyt kulin kuin Christureld' armon on
saan', Häll' kunnian ja kiitoren tuokoon, Hän
iloiten aututtans' nautittoon waan, Mutt'
mailmall' turhuden suokoon, Hän ahkera ol-
kohon autudens' työs', Ja lujasti sotikoon
hengesä myös, Ett' kruunuans' kästtäs wii-
mein, Sitt' riemuiten woitosta weisamme
taas, Kosk' kokonnumm' ylhäises' Isämme
maas', Ja aututtamm' nautitsam' ijät.

24. Kiitos- ja Nautus-Wirsi.

W. k. Hercaa hywää kiittäät 20.

v. 1.

Armon lapses' weisatkaat, Hengen halus soit-
takaat, Kiitost' tuokaat sydämeest', Kuningal-
len riemuifest.

v. 2.

v. 2.

Herran armost kerstakkaat, Autudestann
iloitkaat, Rehoittakat muita myös, Utkerapi
tästä työs.

v. 3.

Ilmoittakat mailmalle, Mingä autuu'n sie-
lulle, Löytä se kuin uskosa, Vähestypi Jesusta.

v. 4.

Sanokat ett' jokainen, Armon sais ja elä-
män, Jos waan, Köyhän' hengesä, Turvaa
etseis wetesä.

v. 5.

Kiitos olkon Isälle! Joka armost mail-
malle, Annoi Poikans rakkahan, Weriseheen
kuolemaan.

v. 6.

Kiitos olkon Jesurell! Kuin meit waimall
werisell', Osti omaisuderens, Walmist omis
lambairens.

v. 7.

Kiitos Hengell Pyhälle! Kuin meit armos
holhoilee, Ja Jesuren uskosa, Poppuum asti
wahwistaa.

v. 8.

Kiitos Kolminaisudell, Isäll Pojall ja Hen-
gell', Isät olkon kaikilda, Kunnia unastetu'lda.

25. Jumalan Lasten maailmalle sala- tusta kunniaista.

v. 1.

Ostetut Sielut joutukaamm', Nyt ulos Ba-
belis-

belista, Ei mailm' meitä tunnekkā, Eit su-
luumm' taitwallista, Me olemm' sukua Ju-
malan, Ja Jesus weljem' liennee, Siis rie-
mu äänell waisatkaam', Herra meit tuta
tienne :;

v. 2.

O Sielu! tutki hengesä, Tain sugun pe-
rustusta, Ett' Jesus syndyi köyhänä, Ja toi-
mitt' lunastusta, Meild kärsittämät kärsi
Hän, Ja sowitz' Isäns kansa, Nyt sind
Hänes yletän, Suur sulast armostansa :;

v. 3.

Kaikk', joisa hengi, kiittäkään, Kaikk' liha
kunnioittakaan, Ett' Morsiammeri Jesuren
Nyt sielu korotetaan, Hän itse oman jobdat-
taa, Hää-saliin kirkkahimbaan', Sitt kuin
Hän täällä puettaa, Hää-waatteen kallihim-
baan :;

v. 4.

Kuk' meist ei sisäll tahtone, Kost' ilo tai
on tullu, Waikk' mailm' täällä sanonee: Kats-
tos' käy taas yr hullu, Ei nämät pilkat ei-
kä muut, Sielulle saata haawaa, Sill hul-
luttansa omast suust', Tott' kerran kuulla
saawat :;

v. 5.

Me hullut kerran sanonee, Syndiset duo-
mio-päiwän, Me tämän hullun' pidimme, Nyt
Taiwaan sisäll wiedzän, Hän lasten sekaan
luettu, Perindöns pyhain sekaan, Wutt' meill'
ei auring' koittanut, Waan käwim' kaikki
harhaan :;

v. 6.

v. 6.

Wanburstat silloin seisowat, Suurella roh-
keudell, Ja niinkuin auring paistawat, Tai-
wahan kirkkaudell, Se kruunu kuin heit odot-
ti, Sill' Jesus heitä kruunaa, Ja Walda-
kundaan sisälle wie, Isänsä sunattuna :;

26. Halussisten Sieluin kehoitus hen- gellisten kokousten lopulla.

Wellsatan kuin edellinengin.

v. 1.

Nyt päättäm kokouremme, Jumalan olkon
kiitos! Me sydän-pohjast kiitämme, Että an-
noi meille armos, Sun sanas olem kuulla
saan, Ja siitä woiman tuta, Siit' sydän ru-
peis liikkumaan, Sen maistimm' suloisutta :;

v. 2.

Nyt ruumin puolest erkanemm', Mutt haa-
wois olem koosa, Täällä usein murhatt mai-
stelemm', Mutt iloo Jesuresta: Ei kotom ole
tämä ma, Täällä olem matkallamme, Mutt
jos me seuramm' Jesusta, Tort pääsemm'
kotiamme :;

v. 3.

Nyt sydän meistä palakan, Jesu on rakkau-
dest, Et iloll matkall' kuljetan, Siis uudest'
kuuliaisudes', Sull' Jesu kiitos, Särkiäm!
Kuin arvoit meille tietä, Ne peräsäs nyt
mielelläm, Kuin lambat, tahdon tietä :;